

ת"פ 10049/07/18 - מדינת ישראל נגד נסים שווישה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 10049-07-18 מדינת ישראל נ' שווישה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים שווישה (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שלומי ויזן

ב"כ הנאשם: עו"ד משה אלון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **החזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186(א) בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.6.18 בשעת ערב ישב המתלונן עם חבריו בפינת ישיבה בקיוסק בראשון לציון ושתה משקאות אלכוהוליים. הנאשם הגיע אף הוא לקיוסק כדי לרכוש חפיסת סיגריות. בין הנאשם למתלונן התפתח עימות מילולי שבעקבותיו אחז הנאשם בפניו של המתלונן והמתלונן דחף אותו לאחור. **בתגובה לכך, הנאשם ניגש אל אופניו אשר בהם החזיק בסכין בעלת להב מקובע באורך 5 ס"מ (להלן: "הסכין") לקח את הסכין וחזר לעבר המתלונן. הנאשם היכה את המתלונן באמצעות ידו בעוצמה בפניו ובידו השנייה לפת את חולצתו. בעודו לופת את חולצת המתלונן, דקר את המתלונן באמצעות הסכין 4 פעמים בעוצמה בפלג גופו העליון, בראשו, בחזהו ובבטנו. לאחר מכן, הפיל את המתלונן ארצה בעוצמה, ומעד בעצמו. כתוצאה מנפילתו, להב הסכין ניתק מידית הסכין ונותר מוטל על הארץ. הנאשם התרומם על רגליו ובעוד המתלונן שרוע על גבו, בעט בו באמצעות רגלו והיכה אותו בפניו בעוצמה באגרוף יד ימין האוחזת בידית הסכין. המתלונן קם על רגליו והנאשם היכה אותו שוב בעוצמה בפניו באמצעות אגרוף יד ימין האוחזת בידית הסכין. המתלונן מצדו היכה באמצעות ידו בפניו של הנאשם, וזה בתגובה הפילו בעוצמה על גבו ובעודו שרוע על הקרקע, בעט בו הנאשם ברגלו. המתלונן שב והתרומם על רגליו, התקרב אל הנאשם והתעמת עמו, והנאשם היכה אותו מספר**

פעמים בבטנו באמצעות אגרופיו כשבידו ידית הסכין.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצע דקירה בעומק של מספר סנטימטרים בבטנו לרבות יציאה דרכו של המעי ודימום מסיבי מפצע זה, שני פצעי דקירה בעומק של שני ס"מ בחלק השמאלי של חזהו בסמוך ללב ולריאות ודימום מפצעיו אלה, פצע דקירה שטחי במצח, שברים בצלעות ובאפו.

בשלב זה התערבו שני מכריו של המתלונן במתרחש, הרגיעו את הנאשם ורק אז הלה חדל ממעשיו. לאחר מספר דקות, ניגש הנאשם אל המתלונן, טפח על שכמו, ניסה להסביר את עצמו בפניו והגיש לו קנקן מים. מיד לאחר מכן, עם הגעת כוח משטרה למקום, עזב הנאשם את המקום באמצעות האופניים החשמליים שעמם הגיע.

המתלונן פונה לבית החולים לשם הגיע במצב קשה שכלל סכנת חיים, עבר ניתוח חירום (ניתוח בטן פתוח), הועבר לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם, ובבוקר למחרת הועבר להמשך אשפוז במחלקה הכירורגית. המתלונן אושפז למשך כ-10 ימים ושוחרר לביתו.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, שבמסגרתו הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לתסקיר שירות המבחן. לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יפקיד סך של 1,000 ₪ לפיצוי נפגע העבירה, כשסכום זה יהווה סכום ראשוני ומובטח להעברה מידית לנפגע כחלק מהפיצוי הכולל שייקבע.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 47, רווק ואב לשני ילדים. טרם מעצרו עבד כשנה בהתקנת פרגולות. מתולדותיו עולה כי כשהיה כבן 10 אביו נרצח בפיגוע טרור, כעקב כך אמו נאלצה לשאת בעול פרנסת המשפחה בגפה והתקשתה להוות עבור ילדיה דמות תומכת ומציבת גבולות. אמו משמשת כיום כאפוטרופסית של בנו בשל התמכרותה של אם בנו לסמים. בתו הצעירה מתגוררת בבית אמה והיא בעלת צרכים מיוחדים.

מעורבותו בפלילים של הנאשם החלה עוד בהיותו נער ולחובתו 23 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש, אלימות ונשק בגין נדון לעונשי מאסר. הרשעתו האחרונה הנה משנת 2006. הנאשם החל לצרוך סמים בהיותו כבן 12 ובגיל 17 כבר היה מכור לסם מסוג הרואין. תאר ביצוע עבירות לאורך תקופת התמכרותו לסמים. לדבריו בתקופה שקדמה למעצרו הנוכחי, החל בשתיית אלכוהול.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, מסר כי היה תחת השפעת אלכוהול, והסביר את התנהגותו בתחושת השפלה שחש מצדו של המתלונן בעת הוויכוח שפרץ ביניהם. כן טען כי חש מאוים כששניים מחבריו של המתלונן הצטרפו לוויכוח ומתוך רצון להתגונן דקר את המתלונן.

הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול גמילה ובשיקום במסגרת שב"ס. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם הנו אדם חלש, שגדל ברקע משפחתי מורכב, מגיל צעיר נחשף לחברה שולית וניהל אורח חיים שולי והתמכרותי. בשנת 2004 נגמל, כשמצבי משבר וקושי נסוג להתנהלות בעלת מאפיינים התמכרותיים, אלימים ועברייניים. הנאשם נוטה למקד את הבעייתיות במצבו בהתמכרותו וממעיט מחומרת דפוסיו העברייניים והאלימים הקיימים בהתנהגותו לאורך חייו ובעבירה הנוכחית. שירות המבחן מסביר את ביצוע העבירה על רקע התמכרותו ארוכת השנים, דפוסיו האלימים, כאשר הוא נעדר כלים להתמודדות מקדמת ואדפטיבית, ובאירוע העבירה, נהג באימפולסיביות, אלימות והפגין כוחנות בסיטואציה שנוצרה עם המתלונן ופגע בו פגיעה פיזית קשה. על רקע

מאפייני התנהגותו האלימה וחומרתה, עברו הפלילי ומאפייני השונים, העריך שירות המבחן כי קיים **סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ומידת חומרתה באם תתרחש הוערכה כגבוהה אף היא.**

שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות ובכללן חומרת עבירה, הרשעותיו הקודמות, היעדר מערכות תמיכה משמעותיות, התמכרות עמוקה וארוכת שנים לחומרים פסיכו אקטיביים, נטייתו לפעול באופן אימפולסיבי, קשייו בוויסות עצמי, קשיים בהתבוננות ביקורתית במאפייניו אלו ובדפוסיו האלימים. כגורמי סיכוי לשינוי, מנה שירות המבחן את ההתמתנות שחלה במעורבותו השולית מאז שנת 2006, היעדר אינדיקציה לשימוש בחומרים פסיכו אקטיביים בעיתוי הנוכחי והבעת מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול.

לאור ההתרשמות כי הנאשם אינו מבטא מוטיבציה כנה להשתלב בהליך גמילה תובעני ואינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית וההערכה כי נעדר כוחות לכך ואינו מכיר בעומק הבעייתיות וחומרת מצבו, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר בפועל לנוכח התרשמותו כי נדרשת הצבת גבול ברור וסמכותי.

בתסקיר משלים שהוגש ביום 24.2.19 צוין כי מדיווח שהתקבל מגורמי הטיפול בשב"ס עולה שהנאשם השתלב בתוכנית הכנה לגמילה "צעד ראשון" שמטרתה העלאת מודעות לבעיית ההתמכרות והגברת מוטיבציה להמשך הטיפול. הנאשם מסר בדיקות שתן ללא שרידי סם, משתף פעולה בטיפול ומועסק במפעל בבית המעצר. להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם מביע מוטיבציה לשנות את אורחות חייו, מכיר בדפוסיו הבעייתיים ומביע רצון לרכוש כלים להתמודדות מקדמת עם קשייו. הנאשם מצוי בתחילת דרכו הטיפולית ולהערכת גורמי הטיפול זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי, ללווי ולהכוונה. כאמור הנאשם נמצא בפרויקט טיפולי ראשוני וככל שיוטל עליו עונש מאסר, הוא ישולב בהמשך טיפול במסגרות שב"ס על פי הקריטריונים המקובלים.

ראיות לעונש

5. הוגשה אסופת מסמכים רפואיים של המתלונן (ת/1) הכוללת סיכום הטיפול במיון טראומה במרכז הרפואי "אסף הרופא" מיום 24.6.18, דוח רפואי של מגן דוד אדום מיום 24.6.18 מפניו של המתלונן לבית החולים, סיכום אשפוז של המחלקה הכירורגית במרכז הרפואי "אסף הרופא" המפרט את פגיעותיו, מצבו הרפואי והטיפול שניתן למתלונן.

6. הוגשו צילומי פציעות המתלונן מבית החולים (ת/2).

7. הוגש דיסק ובו סרטונים המתעדים את אירוע העבירה.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי ויזן, מדובר באירוע שהחל בעימות מילולי שהתפתח לאירוע אלימות פיזית קשה וחמור, ללא כל פרובוקציה מצדו של המתלונן ובוודאי לא כזו המצדיקה נקיטת אלימות כה חמורה.

הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על החיים ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה ומשמעותית וזאת בשל השימוש בנשק קר, הפציעות ומיקומן ובשל האכזריות של ביצוע העבירה. הנאשם תקף את המתלונן ללא היכרות מוקדמת ביניהם, רק עקב אלימות מילולית שהסלימה. אין מדובר באירוע רגעי וחד פעמי, אלא במסכת אירועים שכללה שימוש בסכין, אגרופים ובעיטות. חומרת האלימות נלמדת מכך שהנאשם המשיך לבצע את מעשיו החמורים מספר רב של פעמים במשך שניות ארוכות. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות העבירה, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 3 שנות מאסר ל-6 שנות מאסר. באשר

למיקום בתוך המתחם, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המשמעותי של הנאשם אשר לחובתו 23 הרשעות קודמות, רובן בעבירות אלימות. אמנם העבירה האחרונה משנת 2006, אולם מדובר בעבר פלילי משמעותי ויש לקחת זאת בחשבון בעת גזירת הדין. תסקיר שירות המבחן מגלה נסיבות חיים קשות הכוללות שימוש בסמים מגיל צעיר, התייתמות מאב וניסיונות גמילה כושלים. שירות המבחן התרשם מחוסר מוטיבציה מצדו של הנאשם להשתלב בטיפול גמילה בקהילה טיפולית. כמו כן שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם חלש, הנוטה למקד את קשייו בהתמכרותו. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ואף סבור שיש מקום לענישה ממשית. לאור המתואר המאשימה עותרת למקם את עונש המאסר של הנאשם באמצע המתחם, לצד עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

בשל אי הצלחת המאשימה לצור קשר עם המתלונן, למרות ניסיונות שנעשו, לא ניתן להגיש תסקיר קורבן בעניינו.

הנאשם לא הפקיד כמסכם ₪ 1,000 כפיצוי.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד משה אלון, הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו. ניתן לראות בסוף האירוע שהנאשם ניגש למתלונן, הציע לו מים וטפח על שכמו. מדובר בנסיבה משמעותית לקולה, המלמדת כי מדובר בפרץ אלימות רגעי ובלתי נשלט. אמנם אין זו טענה לסייג לאחריות פלילית, אך יש בכך כדי להעיד שמדובר באקט המצדיק הקלה משמעותית בעונש. תסקיר שירות המבחן מלמד על מסכת חיים קשה ביותר של הנאשם, אביו נפטר בהיותו כבן 10, גיל קריטי לעיצוב הזהות כשלנאשם לא היו דמויות בוגרות ומכוונות בנעוריו. הנאשם נגרר למעגל של שימוש בסמים ובאלכוהול וביצע עבירות שונות. עבירת האלימות האחרונה הייתה בשנת 1998, כך שחלפו 20 שנים מאז ועד לעבירה הנוכחית. יש בכך להעיד שאין מדובר באדם אלים. מאז היו עבירות רכוש ועבירות נלוות לצריכת סמים. הרשעתו האחרונה בכלל הייתה בשנת 2006 ועברו הפלילי התיישן זה מכבר. מדובר בנסיבה משמעותית שיש לשקול בעת גזירת עונשו של הנאשם. אירוע העבירה החל בעקבות ויכוח, כשהנאשם נחלץ לעזרתה של מי שהייתה במקום, והמתלונן התנהג כלפיה בצורה מחפירה גידף אותה, ואף דחף את הנאשם. זהו העימות המילולי המתואר בכתב האישום. מדובר בעימות משמעותי, אשר אינו בא להפחית מאחריותו של הנאשם, אך יש לקחת את זה בחשבון. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ואין על כך מחלוקת. למרות שאין טענה לקיומו של סייג לאחריות הפלילית, מדובר בנסיבה לקולה שכן הנאשם לא פעל מתוך מודעות מלאה. כמו כן נטען שלא הוצגה ראיה שפציעותיו של המתלונן הביאו לנכות צמיתה. נסיבה נוספת היא גודלה של הסכין, כשהמדובר באולר קטן יחסית.

10. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו ולקח אחריות. טען כי היה כל כך שיכור שלא ידע מה הוא עושה, ורק לאחר הריב הבין את מעשיו, ואז ניגש למתלונן והציע לו מים. עוד טען הנאשם כי הוא מנסה לשקם את עצמו, 13 שנים לא היו לו הרשעות והוא הקים משפחה. האלכוהול משפיע עליו לרעה. הנאשם טען כי השתלב בפרויקט גמילה במהלך מעצרו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם בטחונו של אדם וזכותו של אדם לשלמות גופו, בריאותו וכבודו.

13. לעניין הזכות לחיים ולשלמות הגוף, יפים דברי בית המשפט העליון שנקבעו בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג וברח".

עוד בעניין החומרה הטמונה בתופעת האלימות שפשטה בחברתנו והצורך לבערה בדרך של השתת ענישה מחמירה, יש להפנות לדברי השופטת ע' ארבל בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מ"י** (16.8.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה, וזאת לנוכח האלימות הקשה והמתמשכת של הנאשם כלפי המתלונן, הכוללת שימוש בסכין ובאגרופים לאחר שהלהב הסכין נשבר ובעוד המתלונן פצוע ושרוע על הקרקע. עוצמת הפגיעה בערך המוגן נלמדת גם מתוך בחינת פציעותיו הקשות שנגרמו למתלונן ומיקומן.

15. על חומרת העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) בחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצדה - 14 שנות מאסר.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא בהתנהגות אימפולסיבית ואלימה שהחלה בעקבות ויכוח מילולי עם אדם זר. הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הוא רב מאוד, ועלולה הייתה להיגרם פגיעה בנפש. פציעותיו של המתלונן באזור החזה, הבטן והראש ממחישות את הפוטנציאל הקטלני של התקיפה האלימה מצדו של הנאשם. הנזק שנגרם בפועל כולל פצעי דקירה בבטנו של המתלונן לרבות יציאה דרכן של מעיו ודימום מסיבי, פצעי דקירה בחזה בסמוך ללב, במצח ושברים בצלעות ובאף. הנאשם הובהל לבית החולים במצב קשה שכלל סכנת חיים, עבר ניתוח חירום והועבר למחלקת טיפול נמרץ בעודו מורדם ומונשם. המתלונן אושפז בשל פציעותיו למשך 10 ימים. בבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, יש לתת את הדעת להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם ביצע את העבירה על רקע התמכרותו לחומרים פסיכו אקטיביים ודפוסי אלימות ועברייניות.

עוד יש לתת את הדעת לחומרה לכך שהנאשם הגיע למקום כאשר הוא מחזיק באופניו סכין, ובהמשך בעקבות העימות עלם המתלונן, ניגש אל אופניו, נטל את הסכין ועשה בה שימוש. זאת הגם שמדובר בסכין בעלת להב קצר יחסית.

מנגד, יש לתת את הדעת לקולה לכך שבתום האירוע ניגש הנאשם אל המתלונן, טפח על שכמו, ניסה להסביר את עצמו בפניו, והגיש לו קנקן מים.

בכל הנוגע לעובדה שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, הרי שאין לתת לכך משקל ממש לקולה. כפי שקבע בית המשפט העליון לא אחת "העובדה שהמערער היה תחת השפעת אלכוהול, אין בה כדי להפחית מחומרת מעשיו, ואולי אף להיפך" (ע"פ 7874/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** [26.6.14]), וכן "ניסיונו של המערער להצדיק את פעולותיו בהיותו שתוי, טוב היה לו לא היו נשמעות. בחברה חופשית, רשאי כל אדם בוגר לצרוך משקאות אלכוהוליים כאוות נפש. אין בכך משום מתן היתר לאלימות או לפשיעה... התרבות המשלבת אלכוהול ואלימות הפושה באתרי הבילוי ברחבי הארץ, צריך שתמוגר על ידי כלל הרשויות, והיא אינה יכולה לעמוד כהגנה למי שנטל חלק פעיל באלימות זו" (ע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** [24.4.12]).

17. בית המשפט העליון התייחס רבות למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות בכלל ובשימוש בסכין בפרט. לעניין זה יפים דברי כב' השופט פוגלמן בע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' זדה** (23.3.16)

"רבות כבר נפסק אודות תופעת השימוש בסכנים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים. אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם".

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 935/14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את המתלונן, דקר אותו באמצעות סכין וגרם לו לחתכים ביד ובכתף. המתלונן ניסה לברוח מהמקום אך הנאשם דקר אותו שוב בשכם. הנאשם והמתלונן חברים אשר נפגשו לארוחה ושתו אלכוהול. האלימות התפרצה בעקבות ויכוח ביניהם. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3.5 שנות מאסר ועד ל- 5 שנות מאסר** והעמיד את עונשו על **50 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 4443/14 **לביא נ' מדינת ישראל** (8.7.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם וחבריו ישבו בקיוסק ושתו אלכוהול. בשלב מסוים התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן שהוא אחד מחבריו עמם שהה כמתואר, והמתלונן קילל את הנאשם. בתגובה לכך הנאשם שלף סכין מכיסו ודקר את המתלונן 3 דקירות בבטנו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של **4 שנות מאסר**. בנוסף הפעיל עונש מאסר מותנה כך שהנאשם ירצה עונש של 4.5 שנות מאסר לצד ענישה נלווית (ר' ת"פ (ת"א) 7751-10-13 **מדינת ישראל נ' לביא** [7.5.14]).

ג. בע"פ 4145/12 **הרוש נ' מדינת ישראל** (29.4.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של גרימת חבלה של ממש ובגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם שהה עם חבריו בתחנת דלק והחל להתגרות בשני המתלוננים אשר אינם

מכירים את הנאשם. בהמשך לכך הנאשם נטל בקבוק שתייה, ניפץ אותו והניפו לעבר צווארו של אחד המתלוננים. בעקבות התערבותו של המתלונן השני אשר שלח את ידו להגנתו של המתלונן הראשון, נדקרה ידו משברי הבקבוק ופציעתו חייבה ניתוח. למתלונן הראשון נגרמה שריטה בצווארו. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם **4 שנות מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 2775/17 **חן שי נ' מדינת ישראל** (18.12.17), נדחה בית השפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם איים על המתלונן ובהמשך חזר כשהוא אוחז במוט מתכת והיכה את המתלונן נמרצות, עד שנגרם למתלונן שבר בשוק רגלו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 2-5 שנות מאסר** וגזר על הנאשם עונש של **4 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בע"פ 7874/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** (24.6.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם אשר היה תחת השפעת אלכוהול התווכח עם אחיו במקום עבודתם. במהלך הוויכוח דחף את הנאשם, אשר בעקבות דחיפתו, איים על אחיו המתלונן, הביא מרכבו סכין יפנית וחתך את צווארו של אחיו. האח נותח ואושפז למשך יומיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שבין **18 חודשי מאסר ועד ל- 4 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **40 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 6384/12 **גינן נ' מדינת ישראל** (6.5.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, בגין מספר דקירות שדקר בפלג גופו העליון של המתלונן, שאושפז ונותח. בעקבות עימות בין הנאשם למתלונן, עזב הנאשם את המקום, הצטייד באולר, ודקר את המתלונן. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל רקע נורמטיבי. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם חבט בפניו של המתלונן באמצעות קסדת האופנוע שלו. המתלונן איבד את הכרתו ונגרמו לו שברים בפנים, והוא הובהל לבית החולים. הנאשם ללא עבר פלילי, ולזכותו נזקפה העובדה, שהמתלונן היה זה שבא לעברו כדי להתעמת עמו מילולית. בית המשפט המחוזי דן את המערער ל- **3 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ח. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.4.12), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. הנאשם בילה במועדון ובעקבות ויכוח, דקר את המתלונן בחזהו ונמלט מהמקום. המתלונן הובהל לבית החולים ונאלץ לעבור שורת הליכים רפואיים קשים. נאשם צעיר, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל**, חלף 24 חודשי מאסר.

ט. בע"פ 872/18 **זמירו נ' מדינת ישראל** (7.6.18) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את המתלונן באמצעות סכין, ודקר אותו מספר פעמים בבטנו, בגבו ובראשו, בצוותא עם אחרים. כתוצאה מכך פונה המתלונן לבית החולים כשהוא סובל מפציעות, ונותח. נקבע כי אף למתלונן היה חלק מרכזי בהסלמת האירוע. **נקבע מתחם שבין 18 ל- 46 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי, **נדון ל- 33**

חודשי מאסר בפועל (ת"פ [מח' מרכז-לוד] 25245-01-17 **מדינת ישראל נ' זמיר** [21.12.17]).

י. בע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם התארח בביתו של המתלונן, בין השניים פרץ ויכוח שבמהלכו שבר הנאשם כוס זכוכית אשר הייתה בידו ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו. לנאשם עבר פלילי משמעותי וכן מאסר על תנאי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **30 חודשים** וכן הפעיל את המאסר על תנאי בן 10 חודשים כולו במצטבר (סה"כ 40 חודשי מאסר בפועל) (חלף 29 חודשים).

יא. בע"פ 2037/13 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (26.6.13), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. בעקבות ויכוח, הנאשם זרק לעבר המתלונן אבן אשר פגעה בפניו, בהמשך תפס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף ודקר אותו באמצעות סכין. הנאשם בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי. נקבע **מתחם שבין שנתיים ל-5 שנות מאסר**. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון אישר את המתחם ואת העונש.

יב. בע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין הנאשם למתלונן הייתה היכרות עסקית ונתגלע ביניהם סכסוך. המתלונן הגיע אל מועדון לילה בו שהה הנאשם ועלה לעמדת התקליטן. הנאשם עלה לעמדה מאחורי המתלונן ודקר/חתך אותו בצווארו באמצעות סכין מטבח. הנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שבין 20 ל-48 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-27 חודשי מאסר בפועל ועד ל-60 חודשי מאסר בפועל**.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם בשנות הארבעים לחייו, אשר נסיבות חייו קשות והוא גדל במציאות משפחתית מורכבת. מגיל צעיר ניהל אורח חיים שולי והתמכרות. עברו הפלילי של הנאשם עשיר וכולל 22 הרשעות קודמות (וכן רישום ללא הרשעה), במגוון עבירות סמים, רכוש, אלימות ועוד. כל זאת החל מתקופת היותו של הנאשם קטין, בשנות ה-80. לפי רישומי השב"ס, כפי שהובאו במסגרת תסקיר שירות המבחן, זוהי כניסתו ה-12 של הנאשם לבית הסוהר. לעומת זאת, לקולה יש לתת את הדעת לכך שהרשעתו האחרונה היא משנת 2006, ועברו הפלילי התיישן, הגם שלא נמחק. כן יש לציין כי הרשעתו האחרונה בעבירת אלימות היא בגין עבירה משנת 1998, ובמשך שנים ארוכות לא הסתבך הנאשם בעבירות אלימות.

הנאשם אב לשני ילדים צעירים שאחת מהם בעלת צרכים מיוחדים. יש להניח כי ריצוי עונש מאסר ממושך יהיה

קשה לנאשם ולילדיו. הנאשם הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות, אם כי משליך את האחריות להתנהגותו על היותו נתון תחת השפעת אלכוהול. הנאשם השתלב לאחרונה בטיפול בבית המעצר אשר מטרתו היא הכנה לטיפול באמצעות העלאת המודעות לבעיית ההתמכרות והגברת המוטיבציה לטיפול. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם מגלה מוטיבציה לטיפול ולעריכת שינוי באורח חייו.

22. עוד יש לתת משקל לשיקול **הרתעת היחיד**, וזאת לאור הערכת שירות המבחן שלפיה הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם הוא גבוה, ומידת חומרתה, אם תתרחש, גבוהה אף היא.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של השליש האמצעי של המתחם. כמו כן, יש לפסוק פיצוי עבור המתלונן בגין הנזק שנגרם לו.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **40 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו (25.6.18).
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין.
- ד. פיצוי בסך ₪ 6,000 למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.19, ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.